National 27 DE ANI Cotidian fondat în 1997

Scris de **Nicholas Cezar**

2025-06-04

Teatru mic de păpuși cu sfori groase: SRI, USR și un președinte PowerPoint

În România, funcțiile publice par a nu avea habar ce înseamnă fișa postului. Cel mai recent exemplu este proaspătul președinte, Nicușor Dan. De când s-a mutat la Cotroceni, fostul primar nu se mai exprimă ca un edil, ci ca un premier fără portofoliu, prins într-un discurs tehnocrat cu inflexiuni tragice. Specialist în scuze administrative și plângeri în instanță, acest etern campion al promisiunilor neonorate uită că, de mai bine de două săptămâni, a devenit șeful statului. Avem un președinte care este prizonierul propriilor obsesii: deficitul bugetar și... majoritatea parlamentară.

Da, ați citit bine! În loc să ocupe fotoliul prezidențial cu viziune și autoritate, cel mai important om din România ține mai degrabă un workshop zilnic despre echilibre macroeconomice. Parcă l-am înlocuit pe Klaus Iohannis cu un PowerPoint uman, blocat în slide-ul cu „sustenabilitate fiscală”.

Problema e că România nu are nevoie de un contabil-șef, ci de un președinte. Dar cum să te comporți ca președinte când toată viața ai fost o excelentă victimă instituțională? Din biroul de la Cotroceni, Nicușor Dan nu mai plânge după majoritatea din Consiliul General al Municipiului București, ci după o iluzorie majoritate parlamentară care „să înțeleagă economia".

Bancul zilei: SRI controlează SRI!

Între timp, serviciile secrete sunt chemate să devină tot mai vocale, mai implicate, mai „proactive". Dacă noi știam că trebuie să opereze în tăcere (altfel, n-ar mai fi secrete!), Nicușor Dan vine și ne spune că, de fapt, lucrurile stau diferit, iar SRI și SIE trebuie să se exprime cu entuziasm pe teme de fiscalitate, evaziune și digitalizare.

Un pas firesc, desigur, pentru o democrație ca a noastră, în care un general SRI cu doctorat copy-paste poate oricând să dea lecții de economie antreprenorului de cartier care încearcă să nu-și piardă micuța afacere sub taxele împovărătoare și unele chiar aberante ale statului.

Dar întrebarea esențială rămâne: va investiga SRI și evaziunea din firmele deținute de proprii ofițeri? Sau acolo se aplică alt tip de transparență, una în care opacitatea este considerată virtute strategică, iar ancheta nu poate începe deoarece în joc este „securitatea națională?

Paradoxul România poate fi studiu de caz pentru universitățile de drept și democrație din Occident: țara în care serviciile de informații au voie să dețină societăți comerciale. Da, da! Dacă în alte state, o astfel de realitate ar stârni scandaluri uriașe, la noi este doar o notă de subsol într-un raport de sfârșit de an la SRI, trecută discret la „alte activități". Cum ar veni, domnii în civil pot licita la stat, pot rula bani publici și pot acționa economic în același timp în care urmăresc concurența. Totul, în numele „interesului național". Dar ce interes național o fi să deții o firmă care vinde toner la ministere, rămâne un mister.

România a inventat capitalismul de stat, ediția cu epoleți.

Binomul SRI-DNA – cândva titlu de prime-time, astăzi realitate subtil reconfigurată – își regăsește reflexele. Coldea și Kovesi, fie că apar, dispar sau se rebrănduiesc, rămân simboluri ale unei epoci în care separația puterilor în stat era o glumă amară. Acum, cu un președinte care visează bugete și un DNA care funcționează ca termometru politic, ne întoarcem la acea atmosferă glacială în care un dosar penal putea ține loc de moțiune de cenzură.

De la Nicușor pentru Coldea, se știeee!

În decorul acestei piese sinistre descoperim și marea obsesie a „Sistemului”: aducerea USR-ului la guvernare și asta cu orice preț. Neomarxiștii de serviciu, reciclați drept salvatori tehnocrați, sunt proiectul de suflet al rețelei care ține România captivă. Nu pentru că ar avea idei, ci pentru că execută fără să întrebe. Dacă iese o guvernare USR, se poate dormi liniștit la Bruxelles – România va rămâne în NATO, în UE, dar mai ales va rămâne sub control!

USR este rețeta perfectă pentru Europa de Vest: zero legitimitate populară, dar maximă obediență internațională.

Și, ca spectacolul să fie complet, Nicușor Dan ne anunță solemn că are o misiune de îndeplini -„Este nevoie de un director civil la SRI, foarte probabil este nevoie și de un nou director la SIE”. Declarația asta este demnă de manualul „Cum să pari reformator fără să schimbi nimic”. Toți știm cine este favorit să ocupe fotoliul „civil” de la vârful Serviciului Român de Informații: Florian Coldea, părintele spiritual al „statului paralel”, fost jucător strategic și actual „consultant” pe piața de influență.

Se vorbește, deja, deschis că funcția de director civil al SRI va fi inventată pentru el, fiindu-i promisă încă dinainte de alegeri, într-un aranjament discret între părțile care nu apar pe buletinele de vot. Nicușor Dan doar joacă rolul de validare publică.

A vorbi de „restanțe la anticorupție” în timp ce îl pregătești pe Coldea să revină oficial în fruntea SRI este o mostră rară de umor negru instituțional. Sau, după caz, de slugărnicie în formă pură.

Românii, cocoșați de taxe, aleșii, de privilegii

Românii sunt invitați să doarmă liniștiți. Statul e vigilent. Cu pensii speciale, instituții suprapuse și agenții cu denumiri futuriste, România reușește performanța de a avea cel mai aglomerat buget de cheltuieli fixe din UE. Nimeni nu produce, dar toți veghează …la propria bunăstare. Iar în timp ce micii întreprinzători se chinuie cu controale, amenzi și reguli scrise într-un limbaj de lemn imposibil de transpus în realitate, firmele „băieților discreți” înfloresc ca-n vremurile bune: nu sunt afectate de crize și nici de fiscalitate, par

picate dintr-o altă dimensiune – una paralelă cu legea și cu bunul-simț.

În acest peisaj, cetățeanul rămâne același spectator captiv și bun plătitor. Nu are voie să greșească o virgulă în declarația unică, dar se lasă condus de o rețea de indivizi care nu au dat niciodată socoteală pentru nimic. Iar când se revoltă, românului i se transmite, prin toate canalele mass-media aflate la dispoziția „statului paralel”, că nu înțelege

complexitatea sistemului. Și poate chiar așa e: sistemul e atât de complex încât nici SRI-ul nu-l mai poate cartografia fără o hartă.

România, țara în care omul de rând trebuie să-și justifice fiecare ban dintr-un cont bancar de câteva mii de lei, dă voie ofițerilor din serviciile de informații să dețină firme IT care facturează milioane către instituții publice. Este locul în care statul nu este administrator, ci distribuitor de privilegii. Unde procurorii anchetează, dar doar ce trebuie și pe cine vor ei. România este țara în care un primar a fost pus președinte pentru că e mai ușor să fii marionetă decât să repari gropi.

Mai știe careva să spună cine guvernează România? Aleșii? Ofițerii? Poate algoritmii care decid cine este util „Sistemului" și cine reprezintă o „problemă de siguranță națională"?

La foamea pe care o are gașca din jurul lui Nicușor Dan, avem imaginea unui stat nu eșuat, ci complet capturat. De cine? De acei băieți care nu au fost niciodată votați… dar tocmai asta îi face atât de greu de schimbat.